

Joachim Stockmann

**Programma Quo, Ad Victoriam Resurgentis Nostri Redemptoris, Devota mente
recolendam, cives Academici admonentur**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734831765>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1650

- 1) Joach. Stockmann
- 2) Johannes Goltmann
- 3) " " " "
- 4) Caspar Mauritius
- 5) August Varenius
- 6) Joach. Stockmann

PROGRAMMA

Quo,

Ad VICTORIAM
RESURGENTIS NO-
STRI REDEMPTORIS,

Devota mente recolendam,

cives Academici admo-
nentur;

Rectore Academiae Rostochiensis
JOACHIMO STOCKMANNO,

Phil. & Med. D. ac Prof.

P. P. Rostochij sub sigillo Rectoratus 14. Aprilis

An. 1650.

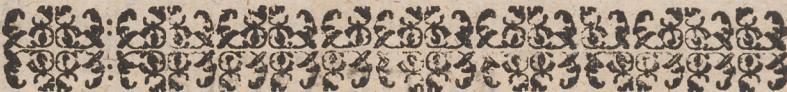

✠(o)✠

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typogr.

Anno M. DC. L.

 Vāmvis, qvod nuper monui-
 mus, varia, eaq; famosissima passim
 in orbe terrarum gesta legantur bel-
 la, & ex bellis nata victoria, victorijs
 parti triumphis; Extra dubium tamen est, quin id
 ipsum, inter infensissimum humani generis ho-
 stem Satanam, & omnipotentem nostrum pro-
 tectorem Jesum Christum, passionis tempore
 gestum sacrum bellum, indeq; resurrectionis
 tempore nata victoria, & tempore ascensio-
 nis celebrandus triumphus, quibusvis famo-
 sissimis famosiora sint bellis, victorijs, tri-
 umphis. Romanam historiam quod attinet,
 Pompeium de proscriptis Africanis trium-
 phantem, elephantis loco equorum, usum,
 Plinius scribit, Cujus magnificentiam Antoninus
 superaturus, Pharsalica victoria tumidus, Leo-
 nes currui triumphanti adjugavit. Claudi⁹, Græ-
 cis subactis, Romam, disjecta mœniorum parte,
 albis caballis vectus, veste purpurea stellis distin-
 cta, & intertextâ corona redimitus Urbem ingres-
 sus, croco per plateas sparso, victimis cœsis, divi-
 ni numinis instar à populo adoratus est. Quin-
 tius Flaminius victoria adversus potentissimum
 hostem,

hostem, Philippum Macedonem obtenta, Thes-
 sala oppugnata, mille & ducentis civibus ex
 Achæorum potestate liberatis, prælatâ peltâ &
 sariis Macedonica, triumphum spectatissimum
 egit. De L. Siccio sive Sicino dentato vix credibi-
 lia referuntur, centies & vicies in aciem descen-
 disse, sena supertricensa spolia ex hoste retulisse,
 cives quatuordecim servasse, quinq; & quadra-
 ginta vulnera adversa excepisse, aversum nullum;
 novem triumphales Imperatorum currus secu-
 tum, totius Civitatis oculos numerosa donorum
 pompâ in se concitasse, cum ei triumphanti præ-
 ferrentur, aureæ coronæ octo, civicæ quatuor-
 decim, murales tres, obsidionalis una, tor-
 ques tres & octoginta super centum, armillæ
 centum quadraginta, hastæ octodecim, pha-
 leræ quinæ & vicenæ, ornamenta etiam le-
 gioni, nedum militi satis multa. Sed reserve-
 mus suo tempori triumphum nostri victoris, cu-
 jus magnificentiam Regius Propheta David gra-
 phicè denunciavit, dicens: Currus Dei cum mil-
 lies millibus lætantium Dominus in ijs in Sinai
 Sancto; ascendit in altum, captivam captivita-
 tē duxit, dedit dona hominib⁹ Deus noster ad sal-
 vandum, & Dominus educens è morte. Unde li-
 quet si cum triumpho cælum conscendentis
 nostri triumphatoris quicunq; alij conferantur.

triumphi, statim vilescere omnes, & minorum
stellarum instar majori solis jubare obliterari; iti-
dēq; omnes omniū ætatū victorias umbræ instar
evanescere, si cum hodierna victoria conferan-
tur. *Sive*, præter alias ex sacro codice admiratio-
ne dignas, illam ex profana historia præcipuè ad-
mireris, quam Tamyris Regina Scytarum contra
Assyrios obtinuit, quando ducenta millia hosti-
um una acie trucidavit, tanta cæde, ut ne nuntius
quidem luctuosissimæ cladis superfuerit; *Sive*,
quam Locrenses contra Crotoniatas, Alexander
contra Darium, Romani contra Asdrubalem, *sive*
quamcunq; aliam admireris victoriam. Etenim
victor hic noster non Indos, quos Bachus, non
Sardos, quos Lucius Attilius, non Illyrios, quos
Livius Salinator, non Salentinos, quos M. Atti-
lius Regulus, non Ligures, quos Paulus Æmilius
junior, non Sabinos, quos Menenius Agrippa,
non Veios, quos Furius Camillus debellarunt,
sed orbem universum, nec orbem tantum uni-
versum, sed & orbem sibi subjecit, ejusq; clau-
stra perrumpens, non aprum Erymanthium, sed
tricipitem cerberum, leviathan, Behemothum
omnesq; infernales exercitus profligavit, unoq;
ictu validissimos quatuor hostes, peccatum,
mortem, Diabolum, mundum, prostravit.
Et quidem Victoria hæc eò est mirabilior &
rarior, quod non cataphractorum validâ manu,
mul-

multisq; militum Legionibus accitis, sed indupe-
ratore nostro solo torcular calcante, non strata-
gemate, sed aperto Marte, obtenta sit. Descendit
solus, ascendit & resurrexit magno cum beatorū
agmine, in quo & Adamum Protoplastum fuisse
Epiphanius scribit, stipatus. Expedire tam præ-
clara facinora, nec Seraphin, Cherubimve, totaq;
Angelica cohors, nec Enochi coram Deo inte-
gritas, nec Noachi justitia, nec Abrahamæ fiducia,
nec Moysis sanctitas, nec Davidis pietas, nec Sa-
lomonis sapientia potuit. Solus repertus est He-
ros geminæ substantiæ, tam fortes hostium impe-
tus sustinere, & iram Jehovæ sedare qui valuit.
Solut hicce Servator noster victoriam hancce,
admirabilem sibi vindicat, nec est quisquam, qui
quicquam laudis ei decerpat. Achillem de hosti-
bus triumphantem deprædicat Homerus; ast
eundem ad mortis præsagium exhorruisse idem
notat. Achilles noster mortem non modò non
expavit, vel cunctuit, sed eandem potius commi-
nuit, contrivit & absorpsit, manubias & spolia,
non arbusculam balsami, aut imaginem suam
gemmis decoratam, uti Cneius Pompeius, non
signa ærea, ut L. Mammius, non exanime corpus
Cleopatrar, uti Augustus; sed mortis spicula, pal-
mam pacis, omnesq; infernales cohortes in tri-
umphum ducens Osæ illud inclamavit: Ero pe-
stis tua, O Mors, & morsus tuus, ô infernus.

Cæterum victores etiam meritis laudibus & Epinicijs celebrari solitos, ex historiis constat. Sic Traianus potentissimus Romanorum imperator tanta rebus gestis meritus est præconia, ut à senatû Romano optimus cognominatus sit, & remedium malorum divinitus datum. Inprimis ob cruentissimam illam à Dacorum Rege reportatam victoriam, ubi, deficientibus linteis quibus vulnera militum obligarentur, proprium paludamentum in hunc usum scindere non recusavit. Sed quid Traianum ita laudari ad nos attinet? victor noster Jesus Christus, verè optimus est, quia omnis boni fons est, & homo est sanctissimus, & ex grege peccatorum exemptus immaculatus agnus.

Remedium divinitus datum est, quia ex sinu Patris sui cælestis, propter nos homines & nostram salutem é cælis descendit, & contra mortale peccati venenum (quod virulentissimus serpens Diabolus nostris Protoplastis, nobisq; in illis, in Paradiso propinarat) præsentissimam attulit medicinam, nec illam ex scissæ tunicæ fasciis, sed ex dilaniato proprio corpore & inde largiter profuso sanguine præparatum, præsentissimum alexipharmacum. alt! O admirandum divini consilij mysterium, Dux vitæ & Dominus gloriæ cruci affigitur, ut homo æterni patibuli reus absolvatur; Deus immortalis moritur, ut homo
morta-

mortalis vivat; in humanis quidem bellicum illud axioma Curtij sortitur locum, quod victoria capite summi Ducis emi non debeat, quare etiam Israelitæ Regem suum Davidem decem milibus æquiparabant, & ut domi extra aciem reliq; jactum tutus residere vellet, rogabant. Hoc autem in bello ipse Rex Regum & Dominus Dominantium, ut vitam impenderet, necesse fuit, nec enim conteri potuit caput serpentis, nisi calcaneum hujus nostri Ducis admorderet; agnus erat dux noster, in agno Paschali Judaico præfiguratus, ergo erat mactandus; Vir dolorum erat prævisus, ergo maximis doloribus erat cruciandus; Davidi, illi Pastoritio Heroi, sine armis bellicis Goliathum fundenti erat assimilandus, ergo omnipotentia divina (Saulis gladio) quoad tempus erat deponenda; Vermis erat denominatus, ergo sibi sub lapide vermiculorum instar voluit esse locum; Jonæ erat antitypus, ergo ventri sepulchrali terræ, ingentis quasi piscis, omnia viventia deglutientis in tertium usq; diem debuit esse inclusus. Non autem est, ut ob id, de hoc nostri redemptoris calcaneum vulnerati, agni mactati, vermiculi lapide obruti, Jonæ triduum sepulti, victoriâ, minus benè speremus; sustinuit ille exiguum in calcaneo morsum, ut hosti caput diminueret, & cum aculeo, quem in vulnere amisit, omnem ulterius nocendi vim adimeret; vermicu-

miculus sub lapide deprehensus, parva esca mortis factus est, ut nos faucibus illius eriperet, & ad magnam illam cælestem omnium credentium Metropolin reduceret; sepultus est, ut illos, qui à primi hominis morte sepulti, & impotenter sepeliendi, resuscitaret, & ipsis liberum ex sepulchris exitum præstaret; agnus est mactatus, ut leo de tribu Juda victor, resurgeret. Atq; ita gloriôsè surrexit noster victor. Surge & tu ô homo, imprimis tu studiosa juvenus, quæ sæpius, proh dolor! in peccatis dormis & somnias. Varius somnus multorum sæpè oculos occupat, & quidem somnus ebrietatis, ne videant, quid sit sobrium, somnus libidinis, ne videant, quid sit castum, somnus iracundiæ, ne videant, quid sit mansuetum, somnus inobedientiæ, ne videant, quid sit obsequium, somn^o reputationis, ne videant, quid sit submissum, somnus otij, ne videant, quid sit studium. Excutite somnum, vos, qui tali somno estis sepulti; ex tenebris vester Salvator surrexit, & vos ex tenebris, quæ vos excæcant, surgite, ut Christus vos illuminet, Qui maximum illud saxum sepulchri orificio admotum victor penetravit; nec vos curetis saxea illa, quæ mundus & diabolus vobis obijciunt, impedimenta. Postulat hoc Paschalis hujus festi festivitas, & paterna admonitio, cujus contemtores Nemesis divina comprehendet, propria conscientia torquet, & magistratus pænâ severè cœercebit.

nis & responsionis, *quæ est de homine*
 alissimam mortem, seu כְּרִיתוֹת אֲרֵנָה
 conciliando per illam mortem DEO
 רַחֲמֵי הַרְבֵּי illorum scilicet, & c. & c.
 mentione & applicatione magnificâ,
 propter Dominum, & triplicati אֲרֵנִי
 dentiâ, tum ex עַרְי מִנְחָה עַרְי quod non
 piatorii ac propitiatorii sacrificii JES
 moriam supplicanti & intelligentissimo
 tori Danieli vel solâ suggerere ceremoniâ
 tamen post 52. demum septim. בְּרֵי לְהַשִּׁיב
 434. annos illa כְּרִיתוֹת הַמִּשְׁחָה futura
 gai, utut 400. adhuc superessent anni, idam
 habet: Malachia idem intervallum pro ex
 mox, inquit, veniet: Sacharia: jubila
 Zion, exsulta valde: Ecce Rex tuus:
 Sic ad eandem filiam Zion & domum
 conspirabant duo potentissimi Reges, Jeschaja
 timero והַשִּׁמְרִי הַשִּׁמְרִי contine te, & fi
 lus esto: irritum erit & inane hostiu
 lat pro domo Davidicâ Immanuel na
 & Davidicâ stirpe: hoc ergo non erad
 vidicæ vobis firmamentum & signum e
 concipiet, & pariet filium, & vocabis
 men ejus Immanuel.

Superat & facundiam disertissimorum
 tis angustiam majestatica unius Esaie
 totius Prophetæ Thema generale שְׁפָלָה
 הכֹּלֵל: In solo Messia ex domo
 ejusq; spiritali æterno & majestatico
 lo corporali vel Judaico vel Israelitico

(X 3

the scale towards document

10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9

4.5 3.0 1.5

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2 C2 B1 A1 C1

Patch Reference numbers on IT8

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.

per re-
 & re-
 nim ex
 אֲלֹהֵי
 ati Dei
 ne vi-
 nici ex-
 TI me-
 scruta-
 us. Et
 seu post
 Chag-
 nodico
 & mox,
 o filia
 nit tibi.
 us funus
 inquit,
 anqvil-
 : vigi-
 Virgine
 nus Da-
 ergo illa
 עלֹם
 gramma-
 ve enim
 הַכּוֹנֵן
 scendo,
 on in ul-
 tum or-
 bis